

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 343/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић–Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Д.С. из П., чији је пуномоћник Г.Ц., адвокат из Б., против тужених Љ.Ц. из П., Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво из Београда и Општине Вождовац, коју заступа Јавни правобранилац општине Вождовац, ради утврђења, и по тужби М.С. из П., чији је пуномоћник Г.Ц., адвокат из Б., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда и Општине Вождовац, коју заступа Јавни правобранилац општине Вождовац, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2795/15 од 22.09.2015. године, у седници одржаној 07.04.2016.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2795/15 од 22.09.2015.године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 81952/10 од 06.02.2015.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужиоци имају право коришћења на по $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности – катастарске парцеле ... КО П., уписане у лист непокретности ..., укупне површине 19,23 ари, што су тужене Република Србија и Општина Вождовац дужне да признају и трпе. Ставом другим изреке, утврђено је да тужиоци имају право да на основу ове пресуде утврђено право коришћења на по $\frac{1}{2}$ идеалног дела непокретности – катастарске парцеле ... КО П., уписане у лист непокретности ..., укупне површине 19,23 ари, упишу у земљишне књиге, односно катастар непокретности, без даљег питања и одобрења, што су тужене Република Србија и Општина Вождовац дужне да признају и трпе. Ставом трећим изреке, тужба је повучена у односу на Љ.Ц. из П.. Ставом четвртим изреке, обавезане су тужена Република Србија и Општина Вождовац да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2795/15 од 22.09.2015.године, одбијене су жалбе тужених и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Република Србија је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11), у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14) и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према наведеној одредби члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку - прелазне и завршне одредбе, поступци започети пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09). Међутим, члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), прописује да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 22.09.2015. године, после ступања на снагу новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), па се тај закон примењује у односу на прописани новчани лимит за оцену дозвољености ревизије.

Тужилац Д.С. је поднео тужбу 23.12.2005. године, ради утврђења права коришћења на непокретности, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 600.000,00 динара. Решењем Петог општинског суда у Београду П 3492/05 од 04.10.2007. године, спојена је парница по тужби тужиоца Д.С. и тужиоца М.С., ради заједничког одлучивања. У уводу пресуде Другог основног суда у Београду П 81952/10 од 06.02.2015. године као вредност предмета спора означен је износ од 501.000,00 динара.

Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужби тужилаца, ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци одлуке.

**Председник већа-судија
Миломир Николићс.р.**